

Omanik olla on uhke tunne

VIO AITSAM

Metsaomanik REVO KUUSEMETS ütleb, et ta pole veel leidnud motiivi metsaühistusse astumiseks ning et toetusi ei küsi ta juba uhkuse pärast.

Revo Kuusemetsal on Raplamaal Kuusikul 50 hektari tuuris metsa. Ta ütleb, et täpset suurust peast ei tea. "Kui vaja, saab seda alati järele vaadata." Tema metsad kasvavad paepealsel ning asuvad vanaisa ja vanaema kodu, Mihkle talu lähedal. Suurem osa metsast ongi vanaisale ja vanaemale tagastatud maal.

Revole oleks vanaisa ilmselt tähtis ka metsata. Aga on nõnda, et see 85aastane mees on peale metsa pojapojale pärandanud ka kaine mõistuse ja kodukanti ning küla tähtsaks pidava meelega. Kõvasti loeb ka see, et vanaisa on suurema osa oma elust pidanud metsavahti ametit.

EI KIIRUSTA RAIUMA

Revo Kuusemets on tihti rääkinud, kuidas vanaisa nõusolekuta ei lange metsas ükski puu. Lisaks pojapojade sõnakulekusele või vanema inimese öeldu respektseerimisele näib palju noorem mees vanema sõnu ka sisuliselt uskuvat.

Samas ei ole Revo organiseerunud metsaomanik, ei kuulu ühtegi metsaühistusse. "Pole aega! Pole ka näinud põhjust enda jaoks, mida ma sinna kuulus võidaks," põhjendab ta.

Kuusemets ei ole saanud ega küsinud riigilt mitte ühtegi toetust. Ta meenutab sellest rääkides taas kord vanaisa ütlust: "Kui ükskord rääkisid põllumajandustoetusest, ütles tema, et me ei ole kunagi kellegi armust elanud ega haka seda kunagi tegema."

Metsamajandamiskava on Kuusemetsal olemas ja selle järgi peaks ta metsast veel palju lagedaks raiuma – raha tuleks. Aga talle meeldib kasvav mets. Ta ütleb, et isegi kuivav mets on metsam kui lageraielank.

Metsakuivasid puid raiub ta metsast välja vastavalt vajadusele ja sellele, kui-

das aeg võimaldab. Aeg kulub mehel ka autotagavaraosade poe ja remonditöökoja pidamisele. Ka seal on talle tähtis olla omanik.

Varasemas elus on Revo olnud tule-
tõrjuja, turvamees ja parameedik. Üks mehe unistus ongi seotud tema varasemate ametitega. Nimelt räägib ta üpris kindlalt, et kord ostab oma kodukülla väikese tuletõrjeauto.

PIGEM PUHKUS

"Kui metsaraiumiseks aega ei ole, siis ei raiu. Oma küttepuid tahaks aga ikka ise teha, oma metsast," ütleb ta ja lisab, et metsatöö pole tema jaoks töö, vaid puhkus. Võtab sõbrad appi ja teeb, ei kiirusta, on vanamoodne, korjab oksad metsa alt kokku ja põletab ära.

"Metsast saab rahalist kasu üks kord kolme põlvkonna jooksul, kuid sellest maksad 20% riigile... Kui raha nii väga vaja ei ole, siis pole mõtet metsa üles töötada, las kuivab. Küttepuid on aga alati vaja – sauna, linnakodu ahju, talu ahjudesse."

Omal käel ja tahtmisel on Kuusemetsad ka igal aastal metsa istutanud. "Kitsed aitavad istutatut üles võtta. Sajast taimest jääb alles kümme, siis täiendan," räägib mees.

Mõni kuu tagasi müüs Revo maha kümme hektarit metsa. Sai selle eest arvatavalt aegade kõige kõrgema hinnaga, nii õigele hetkele sattus see tehing. Oli see juhus? Lageraie alla läks metsaosa, mille ta oli tagastatud metsale lisaks ostnud. Raiuti patoloogi otsuse alusel. Mets oli haige.

Revo kaalus kaua, kas ikka raiuda ja kes raiuks. "Uurisid jah siit ja sealt. Üks Eesti suurimaid metsafirmasid tegi selise pakkumise, millega ma küll rahul ei olnud. See oli niisugune, et sellele ei viitsinud mõeldagi. Aga kuulasin veel

"Kui otsest rahavajadust pole, ei ole Eesti praeguse maksusüsteemi juures mõtet metsa raiuda," rõhutab metsaomanik Revo Kuusemets.

maad ja tuttav, sootuks väiksema metsafirma mees tegi pakkumise, millest oli raske loobuda. Metsa hinnad olid head, müügiga kiiret polnud."

LOOMULIK KOHUSTUS

Praegu Revol oma metsaga suuri plaane ei ole. "Aga tore on olla omanik – omada tükikest Eestimaad."

Ta ei eita, et peale omanikuks olemise toreduse on olemas ka kohustus. "Vanaisalt ja isalt saadud kohustus – teha metsa, teha seda korralikult, olla hea peremees. Mis muud."

Oma lagedaks raiutud kümnel hektaril ta kohe midagi ette ei võta. Metsamaa puhkab ja omanikul on aega rahulikult mõelda, mida ja kuidas sinna just istutada.

SM